

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Veri & Pii Sacerdotis Idea Seu Vita R. D. Iacobi
Merlo-Horstii, Pastoris B. Mariæ Virginis In Pascvlo
Coloniæ, SS. Theol. Licent.**

Crombach, Hermann

Coloniæ, 1645

Caput 5. Theologicis vacat studijs, deliberat de vitæ statu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14591

ORATIO ANTE STVDIA.

O Iesū, Verbum & Sapiaentia Patris, da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam, & custodiam illam in toto corde meo. Illumina cor meum, vt sciam, velim & faciam quod acceptum coram te sit omni tempore. Doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu. Da mihi sedium tuarum a sinistra Sapiaentiam, qua intellectum meum illuminet, cor meum purificet, & affectum meum inflamet, ad cognoscendum & amandum te Dominum meum in omnibus & super omnia.

ALIA BREVIOR.

Seruiat tibi, Domine Deus, quidquid ago, lego & scribo, omne quod cogito, dico & intelligo, à te incipiat, & in te omne opus meum finiatur.

Porro imago, coram qua studere solitus est, fuit Christi patientis facies in sudario Veronicæ expressa.

CAPVT V.

Theologicis vacat studijs, deliberat de vita statu.

MAnsit in conuictu Montani Gymnasij ex fundatione Syvolgianâ
A 7 quin-

quinquennio sequenti, dum Theologiæ simul & volutandis optimis quibusque Scriptoribus assiduam nauaret operam. Nam mens eius à rerum creatarum amore segregata, cum contemplando summo bono profundius immergeretur, & Angelici Doctoris (quem vitâ cum primis exprimere gestiebat, eius Bibliothecæ suæ præfixa imagine) fontibus potaretur auidius, cepit incredibili siti sapientiæ diuinæ sic æstare, vt diurno studio nocturnas adijceret interdum horas, vt alios etiam eiusdem Doctoris Interpretes exhauriret.

Nocturna lucubrations

Lectio SS. Patrum.

Cœpit eodem tempore SS. Patrum excutere monumenta, nec cursim delibare, sed in Commentarios accuratè referre, nullum vt absque fructu sibi tempus elabi pateretur, vt sapientiam (quam adambabat vnicè) sibi fœdere sociali maritaret, audire sibi visus identidem monitum Sapientis: Si enim sapientiam inuocaueris, & inclinaueris cor tuum prudentiæ, si quaesieris eam quasi pecuniam, & sicut thesauros effoderis eam, tunc intelliges timorem Domini, & scientiam Dei inuenies, quia Dominus dat sapientiam, & ex ore eius prudentia & scientia.

Prov. 22.

Ne

Næ ille plusquam avarus pecuniam & re-
 conditos thesauros, plusquam ambitiosus
 dignitates, vel voluptuosus delicias, sapi-
 entiam diuinis humanisq; coniunctis me-
 dijs vbiq; noctes & dies inquirebat, ean-
 dem quasi thesauros reconditos in SS. Pa-
 trum & optimorum quorumuis Autho-
 rum libris eruebat, vt eius augendæ cupi-
 ditatem infatiabilem expleret, licet animi
 nimia contentione valetudo corporis in-
 terdum debilitaretur. Nec tamen iuuandi
 proximi negligebat studium, cum ceteros
 conuictos & contubernales exemplo
 monitisq; formaret ad odium vitiorum,
 virtutis & literarum amorem, iisdem stu-
 dendi, diemq; pie, studiosè, fructuosè que
 transigendi certas & stas ferret leges.
 Eodem tempore cœpit animo versare vi-
 tæ statum, quem tãdem complecteretur,
 frequenter de sanctioris vitæ disciplinâ
 ineundâ, cum rerum humanarum con-
 temptione cogitabat, & inter reliquos vi-
 tæ religiosè status (vt fratri per læpe dixit)
 arridebat in primis Societas Iesv, quam
 ingenio suo propensionique voluntatis
 consentaneam maximè iudicabat; sed
 vires corporis infirmæ reuocabant, &

*Vehemēs
sapientia
studium.*

*Delibe-
rat de vi-
tæ statu.*

*Modus e-
ius viue-
di reli-
giosus.*

*S. Hiero.
ad Nepot.*

re maturiùs expensâ , lenfit è re fore ,
si secularem Ecclesiasticum statum com-
plexus, proximis verbo, scriptis & exem-
plo vitæ commodaret, quamuis extremis
annis vitæ, conscientia arbitro nonnun-
quam fassus sit, si valetudo pateretur, o-
ptare se potius religiosum mori, sua ta-
men contentum forte viuere; sed qui vi-
uendi modum eius examinarit, aduertet,
parum vel nihil à religiosa viuendi nor-
ma abfuisse, plusq; per leges ascetarum,
saluis votis licuisse, quàm ipse sibi genio,
vel corpori, rigidus sui ipsius censor in-
dulgeret. Ita nihil vnquam pecuniarum
in res inutiles, curiosas, superfluas vel de-
licatas erogabat, omnia necessitate cor-
poris & valetudinis metiebatur, reliqua
Bibliothecæ, pauperibus & pijs causis ap-
plicabat; vt ad rem domesticam iudicio
fratris nimium quam par erat, attentus
videretur, ne quid vnquam deesset ad e-
genos alendos, & templum exornandum.
Iam tum minoribus Ordinibus initiatus,
S. Hieronymi ad Nepotianum senten-
tiam manu sua descriptam voluebat assi-
duè: [Clericus qui Christi seruit Ecclesiæ,
interpretetur primò vocabulum suum, &

NO-

nominis definitione prolata nitatur esse quod dicitur. Si enim Cleros Græcè, Latinè Sors appellatur, propterea vocantur Clerici, vel quia de Sorte sunt Domini, vel quia ipse Dominus sors, id est, pars Clericorum est: qui autem vel ipse pars Domini est, vel Dominum partem habet, talem se exhibere debet, ut & ipse possideat Dominum, & possideatur à Domino: qui ergo Dominum possidet, & cum Propheta dicit: Pars mea Dominus, nihil extra Dominum habere potest: quod si quidquam aliud habuerit præter Dominum, pars eius non erit Dominus, v. g. si aurum, si argentum, si variam suppellectilem, si possessiones, cum istis partibus Dominus pars eius fieri non dignabitur.] His calcaribus se ad vitam Clerico dignam excitabat.

C A P V T VI.

*Sacris Ordinibus & Sacerdotio ante legitimam
ætatem initiatur A. 1621.*

EXistimabat R. D. Ioannes Gelenius plurimum Iacobum profuturum proximis, si quam maturrimè Sacerdotio fungeretur: quæ vero causæ præcipuæ per-